

megmosdanak s felöltöznek. Mig az anyjok a *konyhában* a reggelit készíti, Juliska a *kamarában* (éléstárban) rendezget, tisztogat. Czili a *szobát* takarítja fel. Az *ágyakat* felveti, s szobát kisépri, a port a *butorokról* letöröli, az asztalt a reggelihez megteríti. Vilmos meg a tornácot (folyosót) hozza rendbe. Azután enni ad az apróságnak (majorságnak, baromfiaknak). Mire a reggeli elkészül, minden rendben van a háznál. Végre az apjok is előkerül a munkából.

Alig kezdtek egyszer el a reggelizést, Juliska mellett ott termett a *cziczuska*. Nyájasan dörzsölődött hozzá, dörömbölt is.

Vilmos figyelmeztette Czilit. Most jól meg lehet látni, milyen *gömbölyü* (tömzsi) *feje* van a cziczának. — Nini! milyen kicsinyek orra lyukai, és milyen jól megérzi vele az egér szagát. Hát a *szeme* hogy fénylik, pedig most csak úgy hunyorgatja, a sötétben estve, akkor csillog! No most Juliska valamit adott neki, nézd, milyen hegyes *fogai* vannak.

Juliska a cziczát azután az ölébe vette, felemelte első lábát s megszámlálta *ujjait*. Megnézték a gyermekek mind az *öt ujját*. Azután megolvasták a hátulsó lábain is az *ujjait*. Csak *négyet* találtak rajta.

Hát a *körmei* hol vannak? kérdezte Czili? Azokat behuzta az *ujjai zsacskjába*, csak akkor ereszti ki, ha karmolni akar.

No megálljatok lányok, mutatok én nektek estére valamit. Ha a sötétben simogatjuk a macska szőrét, csak úgy *szikrázik*.

A reggeli után a gyermekek iskolába mentek. Az apa, anya pedig házi dolgaikhoz láttak.